

NAŠE SLIKE.

Repinova slika: Ruska procesija (str. 265.) prav realistično predstavlja javen bogoslužni obhod na Ruskem. Slikarjev glavni namen je bil, da izrazi ljudske tipe, ki se vidijo pri procesiji, in se ni strašil, da podá tudi odurne poteze ruskega značaja. Najbolj silijo v oči berači, ki se poganjajo ob strani. Boljar koraka prevzetno med množico, zadaj pa žvižga nagajka policista na konju nad glavami ljudi, ki ne držé predpisanega reda. Vmes se pa vidijo tudi globoko pobožni obrazi pristnih Rusov. Ves značaj ruske državne cerkve je tu izražen v potezah, povzetih direktno po naravi od umetniškega dušeslovca, kakršnega se kaže Ilija I. Repin v vseh svojih slikah.

Viktor Smolej (str. 280.) je portretiran od Jurija Šubica. Slika je sedaj v kranjskem dežel-nem muzeju. Viktor Smolej je velik dobrotnik kranjskega deželnega muzeja. Ob svoji smrti l. 1885. mu je zapustil svoje precejšnje premoženje, ki ga vživa njegova sestra Balbina, katerega obresti se bodo po njeni smrti porabljale edino le za muzej.

Perzi (str. 289.) so ilustracija k spisu o Gribojedovu. Vidimo jih, kako modrujejo pri svojih pipah.

Izbruh Vezuva je letos zopet razburil ves svet. Naša slika nas spominja znanega izbruha l. 79. po Kristusu, ki je zasul z lavo Pompeje in Herkulan. Lava se je vlila s tako naglico z gore, da ji prebivalstvo ni moglo uiti. Strašni so morali biti prizori, ko je ljudstvo bežalo pred ognjeno reko, a ga je zalila, da so ubogi beguni našli v njej žalostno smrt. Smrtna groza, skrajni napor, divji obup se vidi na ljudeh in živalih, ki gledajo pred sabo neizprosno pogubo. Odtlej je Vezuv bruhal še večkrat, a posebno hud je bil njegov izbruh pretekli mesec, ki je uničil mnogo cvetočih vasi, krasne vinograde in mesta Boscotrecase, Torre del Greco in Torre dell'Annunziata. Odprlo se je novo žrelo, iz katerega so se dvignili ogromni oblaki pepela, ki so padali daleč naokoli. V Neapolju je bilo vse posuto s pepelom, ki ga je veter nesel tudi daleč v severne kraje. Lava je uničila tudi vzpenjačo, ki jo je Cookova družba speljala do vrha Vezuva. Slika str. 296.—297. nam kaže to železnico, spodaj pa observatorij, s katerega je profesor Mateucci opazoval delovanje Vezuva. S tem izbruhom je bil morda v zvezi tudi strašni potres, ki je uničil mesto San Francisco v Kaliforniji. A o tem prihodnjič še kaj več.

Dve sliki iz Berolina pojasnujeta potopis g. Lavtižarja. Pod lipami (str. 305.) je znana glavna ulica berolinska, stolna cerkev (str. 301.) je pa čisto nova stavba blizu cesarske palače, ki se vidi na desni. To je berolinski „Lustgarten“.

Cesarska palača na Dunaju (str. 315.) se neprenehoma povečuje. Pod vlado sedanjega cesarja so prizidali že veliko krilo. Zgradba je za nekaj časa zaostala, a zdaj so dobili vodstvo v roke novi graditelji, ki jo bodo nadaljevali. Poslopje je mirno-veličastno v velikanskih dimenzijah na sredi dunajskega mesta.

Gosudarstvenna duma (str. 313.) bo ta mesec otvorjena na Ruskem. Volitve so končane, in kmalu se snide prvikrat novi ruski parlament. Za zborovalnico je določil car Tavričesko palačo v Peterburgu.

☞

Slovenska drama.

Sezona je končana. Zaprla so se vrata slovenskega gledišča za nekaj mesecev in šele oktobra se prične nova sezona. Ali gospodje odborniki nas nekaj strašijo, da prihodnje leto ne bo gledišča radi skrajno kritičnega denarnega položaja. Mislimo, da je to prazen strah in da prihodnji občni zbor sklene, da se nadaljuje gledišče kljub letošnjemu deficitu. Pa kaj več o tem prihodnjič.

18. marca zvečer je gostovala v „Madame Sans Gêne“ Ljerka Šramova. O igri sami smo govorili že v lanski sezoni, o g. Šramovej pa lahko trdimo, da je igrala svojo vlogo vseskozi izborno.

19. marca je gostovala v „Zvonovih korneljskih“ ga. Pollakova. Občinstvo je nabilo gledišče do zadnjega kotička. Ga. Pollakova je pogodila svojo vlogo prav dobro in žela burne aplavze.

18. marca, popoldne se je igral drugič Finžgarjev „Divji lovec“, srednje zadovoljivo. Letošnje popoldanske predstave so bile boljše kot smo jih bili vajeni iz prejšnjih let, a žal, da hočejo še vedno nekateri igravci baš v nedeljo popoldne s svojo drastiko priti do veljave. Morda nam tudi tega v prihodnje ne bo treba grajati.

Zadnji čas smo doživeli tudi tri novitete. Dne 27. februarja, 6. marca in 1. aprila, popoldne se je igral Kurt Kraatzov „Kilometerfresser“ ali kakor se glasi slovenski naslov, „Luce in Lipe“. Kraatz